

לע"נ

ישי ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שרה פלהיימר ע"ה בת ישראל פוטר הי"ו

הערות והארות יתקבלו בברכה
 שלומית קרויזר shlomitkro@gmail.com
 02-5354734, 0523003261

הקדמה לאיסורי קירבה

דיני הרחקות נלמדים מויקרא יח פס' יט:

”ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה”

האיסור מופיע כאחד מן האיסורים שבכפרשת העריות.

ויקרא יח א - ל:

א ויִדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ג כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבַחֲקֵיתֶהֶם לֹא תִלְכוּ: ד אֵת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֵת חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לִלְכַת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ה וּשְׁמַרְתֶּם אֵת חֻקֵּי וְאֵת מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי יְהוָה: ו אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שְׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת עֲרוּהָ אֲנִי יְהוָה: ז עֲרוֹת אַבִּיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ: ח עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹת אָבִיךָ הוּא: ט עֲרוֹת אַחֻותְךָ בֵּית אָבִיךָ אוֹ בֵּית אִמְךָ מוֹלְדֵת בֵּית אוֹ מוֹלְדֵת חוּץ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיךָ: י עֲרוֹת בֵּית בְּנִיךָ אוֹ בֵּית-בִּתְּךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתֶיךָ כִּי עֲרוֹתֶיךָ הֵנָּה: יא עֲרוֹת בֵּית אִשְׁתְּ אָבִיךָ מוֹלְדֵת אָבִיךָ אַחֻותְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ: יב עֲרוֹת אַחֻות אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה שְׂאֵר אָבִיךָ הוּא: יג עֲרוֹת אַחֻות אִמְךָ לֹא תִגְלֶה כִּי שְׂאֵר אִמְךָ הוּא: יד עֲרוֹת אַחֻי אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה אֶל אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דִּדְתֶךָ הוּא: טו עֲרוֹת כָּלְתְךָ לֹא תִגְלֶה אִשְׁתְּ בְנִיךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ: טז עֲרוֹת אִשְׁתְּ אַחֻיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹת אַחֻיךָ הוּא: יז עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תִגְלֶה אֶת בֵּית-בְּנָהּ וְאֵת בֵּית בָּתְּהָ לֹא תִקַּח לְגִלוֹת עֲרוֹתָהּ שְׂאֵרָה הֵנָּה זְמָה הוּא: יח וְאִשָּׁה אֶל אַחֻתָּהּ לֹא תִקַּח לְצַרֵּר לְגִלוֹת עֲרוֹתָהּ עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: יט וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלוֹת עֲרוֹתָהּ: כ וְאֵל אִשְׁתְּ עַמִּיתְךָ לֹא תִתֵּן שְׂכָבְתְךָ לְזָרַע לְטַמְאָה בָּהּ: כא וּמִזְרַעְךָ לֹא תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמִלְכָּךָ וְלֹא תִחַלֵּל אֵת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: כב וְאֵת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכָּבֵי אִשָּׁה תוֹעֵבָה הוּא: כג וּבְכָל בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׂכָבְתְךָ לְטַמְאָה בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא תַעֲמִד לְפָנָי בְּהֵמָה לְרִבְעָה תִבֵּל הוּא: כד אֶל טַמְאָוּ בְּכָל אֵלֶּה כִּי בְּכָל אֵלֶּה נִטְמָאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם: כה וּטְמָא הָאָרֶץ וְאִפְקַד עוֹנָה עֲלֶיהָ וְתִקַּא הָאָרֶץ אֵת יִשְׁבִּיָּהּ: כו וּשְׁמַרְתֶּם אֶתְּם אֵת חֻקֵּי וְאֵת מִשְׁפָּטֵי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֲזָרַח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: כז כִּי אֵת כָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם וּטְמָא הָאָרֶץ: כח וְלֹא תִקַּא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמְאָכֶם אֲתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם: כט כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וּנְכַרְתּוּ הַנְּפֹשׁוֹת הַעֲשׂוֹת מִקְרַב עִמָּם: ל וּשְׁמַרְתֶּם אֵת מִשְׁמַרְתֵּי לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת מִחֻקֹּת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לְפָנֵיכֶם וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לע"נ

ישי ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שרה פלהיימר ע"ה בת ישראל פוטר הי"ו

הערות והארות יתקבלו בברכה
 שלומית קרויזר shlomitkro@gmail.com
 02-5354734, 0523003261

פרשת העריות

ניתן לחלק את הפרק ל – 4 חלקים:

חלק א : פס' א – ה, פתיחה:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ג כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ
וְכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבַחֲקֵיתֶיהֶם
לֹא תִלְכוּ: ד אֶת מִשְׁפְּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לְלַכֵּת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
ה וְשִׁמְרֶתֶם אֶת חֻקֵּי וְאֶת מִשְׁפְּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְחִי בָהֶם אֲנִי יְהוָה:

הביטוי "אני ה'" מופיע 3 פעמים,
 מה משמעות הדבר?

רמב"ן ויקרא יח, ב:

אמר בעריות דבר אל בני ישראל. בלבד, בעבור היות אזהרת העריות שוה בכל
 ישראל לא יתיחדו בה הכהנים, ולכן כללם כאחד. ואמר בתחילה אני ה' אלהיכם,
 כטעם בעשרת הדברות (שמות כ ב):

רמב"ן שמות כ, ב:

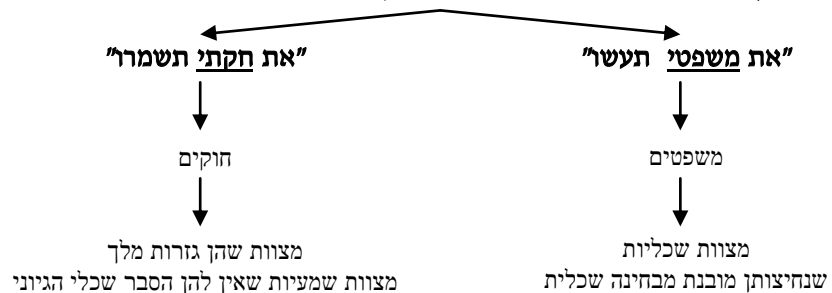
אנכי ה' אלהיך. הדבור הזה מצות עשה, אמר אנכי ה', יורה ויצוה אותם שידעו
 ויאמינו כי יש ה', והוא אלהים להם, כלומר הווה, קדמון, מאתו היה הכל בחפץ
 ויכולת, והוא אלהים להם, שחייבים לעבוד אותו.

ואכן בויקרא יח פס' ד:

ד אֶת מִשְׁפְּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לְלַכֵּת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

רש"י יח, ד:

את משפטי תעשו. אלו דברים האמורים בתורה במשפט שאילו לא נאמרו היו כדאי לאומרו:
ואת חוקותי תשמרו. דברים שהן גזרת המלך שיצר הרע משיב עליהם למה לנו
 לשומרו ואומות העולם משיבין עליהם כגון אכילת חזיר ולבישת שעטנז וטהרת מי
 טהאת לכך נאמר אני ה' גזרתי עליכם אי אתם רשאים ליפטור:



רמב"ן יח, ו:

... והנה העריות מכלל החוקים, דברים שהם גזרת מלך, והגזרה
 הוא הדבר העולה על דעת המלך שהוא החכם בהנהגת מלכותו והוא היודע הצורך
 והתועלת במצווה ההיא שיצווה בה, ולא יגיד אותו לעם זולתי לחכמי יועציו:

העריות מכלל החוקים הן = "גזרת מלך"

לע"נ

שי ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שרה פלהיימר ע"ה בת ישראל פוטר הי"ו

הערות והארות יתקבלו בברכה
 שלומית קרויזר shlomitkro@gmail.com
 02-5354734, 0523003261

רמב"ן יח, ב:
 "דבר אל בני ישראל..."

אמר בעריות דבר אל בני ישראל. בלבד, בעבור היות אזהרת העריות שוה בכל ישראל לא יתייחדו בה הכהנים, ולכן כללם כאחד. ואמר בתחילה אני ה' אלהיכם, כטעם בעשרת הדברות (שמות כ ב):

פס' ו: "איש איש ... לא תקרבו לגלות ערווה".



רש"י:

לא תקרבו, להזהיר הנקבה כזכר, לכך נאמר לשון רבים.

חלק ב: פס' ו – כ: פירוט איסורי גלוי עריות:

ו איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ז ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערוה: ח ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא: ט ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערוה: י ערות בת בןך או בת בתך לא תגלה ערוה: יא ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערוה: יב ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: יג ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: יד ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: טו ערות פלתיך לא תגלה אשת בןך הוא לא תגלה ערוה: טז ערות אשת-אחיד לא תגלה ערות אחיד הוא: יז ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערוה שארה הנה זמה הוא: יח ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערוה עליה בחייה:
יט ואל-אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערוה: כ ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה:

מדאורייתא נצטוונו בשמונה עשר איסורים:

1. האם / האב (ז)
2. אשת האב (ח)
3. האחיות (ט, יא)
4. הבת (נלמד ע"י ק"וח ובגזירה שווה)
5. הנכדה (י)
6. אחות האב (יב)
7. אחות האם (יג)
8. אשת אחי האב (יד)
9. הכלה (טו)
10. אשת האח (טז)
11. אשה ובתה (יז)
12. אשה ונכדתה (יח)
13. אחות האשה בחייה (יח)
14. הנדה (יט)
15. אשת איש (כ)
16. משכב זכור (כב)
17. משכב בהמה ע"י גבר (כג)
18. רביעת אשה ע"י בהמה (כג)

חז"ל גזרו על קרובות נוספות, 20 במניין, והן נקראות "שניות לעריות".

**בעריות נתחייבו כל ישראל
 כהנים, לויים וישראלים,
 נשים וגברים כאחד**

לע"נ

ישי ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שרה פלהיימר ע"ה בת ישראל פוטר הי"ו

הערות והארות יתקבלו בברכה
שלומית קרויזר shlomitkro@gmail.com
02-5354734, 0523003261

חלק ג: פס' כא – כג: איסורי תועבות אחרות:

כא ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: כב ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: כג ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא:

חלק ד: פס' כד – ל: חתימה:

כד אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: כה ותטמאו הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה: כו ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם: כז כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ: כח ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: כט כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: ל ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

↓
בחתימה מודגש האיסור:

↓
פס' כד : " אל תטמאו בכל אלה "...

פס' כו: " ושמרתם אתם את חוקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה " **פס' ל:** " ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות... ולא תטמאו בהם "...

בחתימה מודגש הקשר בין עם ישראל וארץ ישראל בזכות השמירה על איסורי העריות וחלילה הקאת הארץ את יושביה בגין הפרתם:

↓
פס' כה: " ותטמאו הארץ... ותקיא הארץ את ישיביה " **פס' כח:** " ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה "...

העונש אינו רק במישור הכללי אלא גם ספציפית ל – 2 החוטאים השותפים לעבירה

↓
פס כט: " כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם ".

↓
עונש כרת

ולסיום : " אני ה' אלוקיכם ".

ב – 3 עבירות אמרו חז"ל "יהרג ובל יעבור"



לע"נ

ישי ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שרה פלהיימר ע"ה בת ישראל פוטר הי"ו

הערות והארות יתקבלו בברכה
 שלומית קרויזר shlomitkro@gmail.com
 02-5354734, 0523003261

ויקרא יח יט: " ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה "

שו"ת הריב"ש סימן תכה (קטעים):

רבי יצחק בר ששת פרפת, הוא הריב"ש, נולד בברצלונה בשנת 1326 ונפטר בשנת 1408 באלג'יר. הריב"ש היה לגדול הדור לאחר פטירת רבו הגדול והאהוב, ר' ניסים (הר"ן). שימש ברבנות בקהילות רבות בספרד, ובשנת 1391, בעקבות המהומות האנטי יהודיות שפקדו את ספרד, ברח לצפון אפריקה, שם שימש כרב וכאב בית דין בעיר אלג'יר. בבית דינו שימש הרשב"ץ כדיין. מאות מפסקיו משמשים מקור לפסקי השלחן ערוך של רבי יוסף קארו.

לרב יצחק אלטינסי,

שאלת לבאר לך, מה שכתוב בתורה: "ואל אשה בנדת טמאתה, לא תקרב לגלות ערותה", אם נאמר על כל אשה נדה: בין באשתו, בין בפנויה?

תשובה:

דבר ברור הוא: שאסור ביאת הנדה; לא באשתו בלבד, אלא: בין באשתו, בין באשת חברו, בין בפנויה... וכן שנינו במסכת כתובות (כ"ט): אלו נערות שיש להן קנס: וכו'. וקא חשיב בהדייהו: הבא על הנדה. ומסיים בה: אע"פ שהן בהכרת, אין בהן מיתת ב"ד. ... וזה דבר פשוט. ולא נסתפק בו אדם מעולם. והדבור בו מותר.

גם הכתוב אמר סתם: "ואל אשה בנדת טמאתה". ולא חילק: בין אשתו, לפנויה. שהרי לא אמר: ואל אשתך. ומה שאמר: "אשה"; דרשו בו בפרק ואלו הן הלוקין (ז"ד): לחייב על כל אשה ואשה. ומן הכתוב הזה, דרשו בספרא: שאפילו קריבה לבד, רצוני לומר: קריבה של הנאה. כגון: חבוק ונשוק; אסורה מן התורה. ואפי' בלא יחוד, דליכא למיחש לביאה. לפי שהקריבה עצמה אסורה בלאו הזה.

דתניא התם בספרא: "ואל אשה בנדת טמאתה, לא תקרב לגלות ערותה". אין לי אלא: שלא יגלה; מנין שלא יקרב? ת"ל: "לא תקרב". אין לי אלא נדה: בל תקרב, ובל תגלה; מנין כל העריות: בל תקרבו, ובל תגלו? ת"ל: "לא תקרבו לגלות".

וכן כתב הרמב"ם ז"ל: שלוקה על זה מן התורה. ולא קיימא לן כרבי פדת, דאמר בפ"ק דשבת (י"ג): לא אסרה תורה, אלא קריבה של גלוי עריות. אבל הרמב"ן ז"ל כתב בהשגות, שחבר על ספר המצות: שאין כאן מלקות מן התורה; אלא בביאה גמורה, או בהעראה. וברייתא דספרא, אסמכתא בעלמא.

ויחוד הנדה, ג"כ בפנויה: כל שהוחזקה נדה, אסור מן התורה. שהרי יחוד העריות, מן התורה; כדאיתא בהדיא, במסכת ע"ז, פרק אין מעמידין (ל"ו). והנדה, הרי היא כשאר העריות, ובכללן; כדאיתא בפרק הבא על יבמתו (נ"ד). ובזה חמורה הפנויה נדה, מאשתו נדה. שאשתו נדה, אין אסור' לו להתיחד עמה; שלא חייבוהו להוציא את אשתו מביתו, ולא להעמיד שומר: זולתי החתן, בשלא בעל, משום: דתקיף יצריה ...

ואף הפנויה שאינה נדה, חמורה היא בזה מאשתו נדה. שהרי אע"פ שאין יחוד הפנויה אסור מן התורה; מ"מ בית דינו של דוד גזרו עליו... ולא סוף דבר: ביחוד; אלא אפילו להסתכל בפני הפנויה, אסור; אא"כ הוא כדי שיראה: אם היא נאה בעיניו, וישאנה. כמש"כ הרמב"ם ז"ל בהלכות אסורי ביאה. אבל דרך זנות, אסור כדאמרינן בפ"ק דע"ז (כ'): ונשמרת מכל דבר רע; שלא יסתכל אדם באשה נאה, ואפי' היא פנויה; באשת איש, ואפי' מכוערת; ולא בבגדי צבע אשה וכו'. וכן אמר איוב: "ברית כרתי לעיני, ומה אתבונן על בתולה". ובזה ג"כ, חמורה היא הפנויה, אפילו אינה נדה, מאשתו נדה: שמוותר להסתכל בפניה, ואפילו נהנה בראייתה. ולא אסרו להסתכל באשתו נדה, אלא במקום התורף; כדאיתא במסכת נדרים, פרק ואלו מותרין (כ').

ובזה יש לתרץ במה שהוקשה לך. והארכת לך. במה שלא היה צריך, למען השלים דרושך, ולמלאת מבוקשך. ואתה שלום. כחפצך, וחפץ דורש שלומך;

נאמנך, יצחק ב"ר ששת זלה"ה.

לע"נ

ישי ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שרה פלהיימר ע"ה בת ישראל פוטר הי"ו

הערות והארות יתקבלו בברכה
 שלומית קרויזר shlomitkro@gmail.com
 02-5354734, 0523003261

הסבר לתשובת הריב"ש:

הריב"ש עונה :

"דבר ברור הוא שאסור ביאת הנדה, לא באשתו בלבד, אלא בין באשתו, בין באשת חברו, בין בפנויה ..."

ומונה 3 שהן 2 הוכחות:

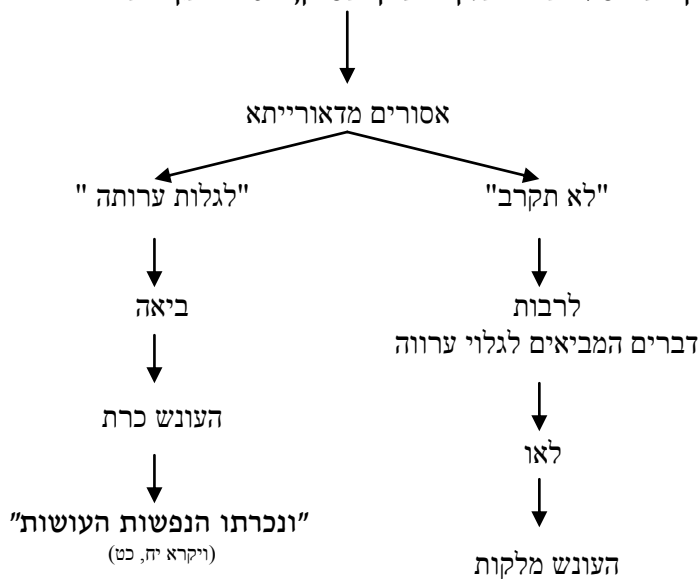
1. .. "וכן שנינו במסכת כתובות כט ע"א אלו נערות שיש להן קנס ... וקא חשיב בהדייהו: הבא על הנדה. ומסים בה: אע"פ שהן באיסור כרת, אין בהן מיתת ב"ד... וזה דבר פשוט, ולא נסתפק בו אדם מעולם. והדבור בו מיותר."

2. "גם הכתוב אמר סתם: "ואל אשה בנדת טומאתה". ולא חלק בין אשתו לפנויה. שהרי לא אמר 'ואל אשתך'."

3. "ומה שאמר "אשה", דרשו בו בפרק ואלו הלוקין יד ע"א: לחייב על כל אשה ואשה."

מוסיף ומרחיב הריב"ש:

"ומן הכתוב הזה דרשו בספרא: שאפילו קריבה לבד, רצוני לומר: קריבה של הנאה. כגון: חבוק ונשוק, אסורה מן התורה"



מביא את הרמב"ם, הלכות איסורי ביאה פ"כא ה"א:

וכן כתב הרמב"ם:

כל הבא על ערוה מן העריות דרך איברים או שחבק ונשק דרך תאוה ונהנה בקרוב בשר הרי זה לוקה מן התורה שנאמר לבלתי עשות מחקות התועבות וגו' ונאמר לא תקרבו לגלות ערוה כלומר לא תקרבו לדברים המביאים לידי גילוי ערוה:

לע"נ

ישי ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

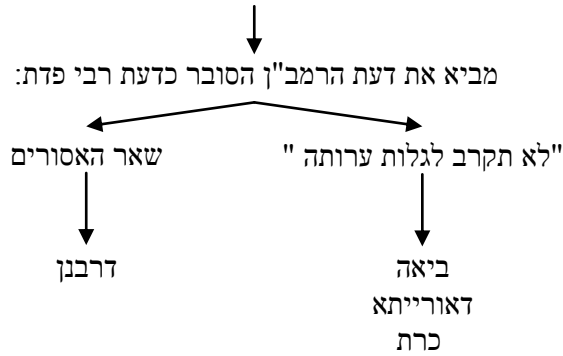
שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שרה פלהיימר ע"ה בת ישראל פוטר הי"ו

הערות והארות יתקבלו בברכה
 שלומית קרויזר shlomitkro@gmail.com
 02-5354734, 0523003261

ממשיך הריב"ש ומוסיף:

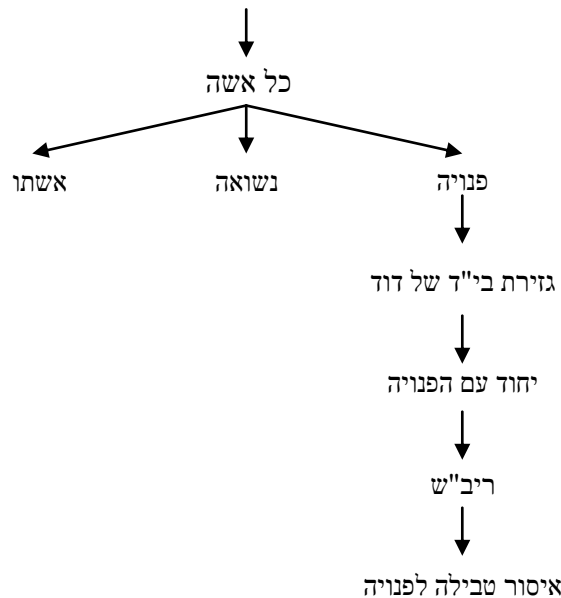
"ולא קיימא לן כרבי פדת, דאמר בפרק ראשון במסכת שבת יג ע"א:
 לא אסרה תורה, אלא קריבה של גלוי עריות."



ממשיך הריב"ש בתשובתו ומוסיף:

ויחוד הנדה, ג"כ בפנויה: כל שהוחזקה נדה, אסור מן התורה. שהרי יחוד העריות מן התורה; כדאיתא בהדיא, במסכת ע"ז, פרק אין מעמידין (ל"ו:). והנדה, הרי היא כשאר העריות, ובכללן; כדאיתא בפרק הבא על יבמתו (נ"ד). ובזה חמורה הפנויה נדה, מאשתו נדה. שאשתו נדה, אין אסור' לו להתיחד עמה; שלא חייבוהו להוציא את אשתו מביתו, ולא להעמיד שומר: זולתי החתן, בשלא בעל, משום: דתקיף יצריה ... ואף הפנויה שאינה נדה, חמורה היא בזה מאשתו נדה. שהרי אע"פ שאין יחוד הפנויה אסור מן התורה; מ"מ בית דינו של דוד גזרו עליו.

"ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה"



כמופיע בטור, בית יוסף סימן קפ"ג:

כתב הריב"ש (תכ"ה) שנשאל אם איסור נדה נוהג גם בפנויה והשיב שדבר פשוט הוא שנוהג בה והאריך בדבר וכתב שהטעם שלא תקנו טבילה לפנויה כדי שלא יבואו לידי מכשול בהסתלק ממנה איסור נדה החמור.

לע"נ

ישי ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו קרויזר

שרה פלהיימר ע"ה בת ישראל פוטר הי"ו

הערות והארות יתקבלו בברכה
שלומית קרויזר shlomitkro@gmail.com
02-5354734, 0523003261

סיכום

ויקרא יח, יט: **אַל אִשָּׁה בְּנִדָּת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ:**

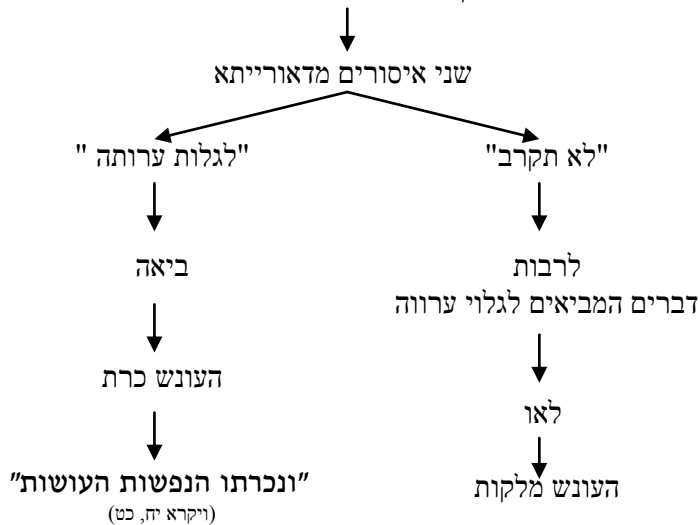
כל זמן שאשה נידה, גם אם עבר זמן רב מראייתה האחרונה, כל עוד לא ספרה וטבלה חל האיסור

↓
מהו האיסור?

• **רמב"ן:** "לא תקרב לגלות ערותה"



• **רמב"ם:** "לא תקרב לגלות ערותה"



• **שו"ע** אבן העזר סימן כ סעיף א:

הבא על אחת מן העריות דרך איברים,
או שחבק ונשק ונהנה בקירוב בשר,
הרי זה לוקה וחשוד על העריות

